

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Heti óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben.
 tovább az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó följö-
 láások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-36 szám
 I. EMBLET
 hová a lap szállomai részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adnak
 —
 Nérdíjak
 a kiadóhivatalban vétetnek 15

A függetlenségi és 48-as párt jövője.

Pécs, 1895. július 1.

Nincs a magyar függetlenségnek őszinte híve, ki szíve mélyéből ne fájlalna a függetlenségi és 48-as pártban bekövetkezett szakadást, s mert ennek a szakadásnak mérhetlenül káros következményeit józan elmével be nem látni lehetetlen, kell hogy pártunk minden egyes tagjának legforróbb vágyát a megbomlott egység helyreállítása képezze.

Ennek az igaz hazafiság sugalta törekvésnek eredménye az a nyílt levél, melyet Meszlény Lajos orsz. képviselő intézett rokonához, Kossuth Ferenchez, hogy mint Kossuth Lajosnak lélekben és szívében méltó fia ragadja kezébe a megtépett zászlót s állítsa helyre a meghasonlott párt békéjét, szüntesse meg erős szó- és akarattal a testvérek harcát, és az egész nemzet áldani fogja érte.

És valóban Kossuth Ferenc felé fordul reménytelen várakozással minden aggódó hazafi, töle várva a szakadás áthidalását, nemcsak azért, mert nevének minden magyar szívre kiható varázsa oly hatalmat biztosít számára, minővel kivüle senki más köztünk nem rendelkezik, hanem azért is, mert abból a pártáryalattól, melyhez Kossuth Ferenc csatlakozott, az övéen kívül még nem hallottunk más békítő vagy csak békülékeny hangot is: első és legnehezebb feladata tehát Kossuth fiának a saját közvetlen környezetének megnyerése az egyesülés hön óhajtott eszméje számára.

Lehet, hogy az egyesülés pártunk országgyűlési képviselői közül sokat feszélyezne, de hogy az a választók határozott óhajta, affelől kétség nem lehet; hogy pedig az létre is fog jönni, arra nézve biztató reményt meritünk Kossuth Ferenc nyílt válaszából, melyet Meszlény Lajos nyílt levelére adott.

Őszintén kijelenti ebben Kossuth Ferenc, hogy fáj neki a függetlenségi és 48-as párt szakadása s nem tud és nem fog belenyugodni abba, hogy huszonhét éves küzdelem után a testvérharc tönkre tegye pártunkat. Igéretet tesz azért, hogy meg fogja ragadni az első alkalmat a párt testvérharcának megszüntetésére, s addig is, míg ez az alkalom bekövetkezik, óva int attól, hogy egymás ellen folyton rekrimináljunk, mert a kibékülés

csak akkor lesz lehetséges, ha a létezett és létező ellentéteket nem hozzuk fel egymás ellen minduntalan.

Ebben a tekintetben a válaszában uralkodó bölcs mérséklettel megadja a követendő jó példát, mert igaza van, hogy a vitás kérdések élénk felmutatása, bármennyire legyen is meggyőződé a vitatkozó állításai igaz voltáról, nem a legrövidebb utat a béküléshez.

Ha ebben Kossuth Ferenc példáját követni fogjuk innen is, túlnan is, erős a meggyőződésünk, hogy a pártegység létre fog jönni, mert hisz az egyesítő nagy eszme: hazánk állami függetlensége, egyformán tölti el a kettészakadt tábor minden egyes harcosának szívét és elméjét.

De nemcsak az egyesülés iránt való óhajta- sának ad akadémikus értékű kifejezést Kossuth Ferenc és nemcsak az ahhoz vezető módot jelöli ki, hanem rámutat az alkalomra is, a melyet ennek létesítésére felhasználni kell.

Oktoberben — ugymond — az egyházpolitikai törvények életbe lépnek; letűnik a szőnyegről az a kérdés, mely pártunkat szétrobbantotta; következik talán oly kérdés, melyben a párt feltétlenül egyetért, de ha nem is, eltűnik legalább a viszály mindennapi oka; — és akkor kötelessége lesz a párthiveknek elfeledni mindent és csak arra gondolni, hogy önuralom s a személyes szenvedélyek leküzdése oly áldozatok, a melyeket a hazáért s a függetlenség szent elvéért meg kell, hogy hozzon minden ember.

Arany szavak ezek, melyeket meg kell szívlelniök mindazoknak, kik eddig önmagukon uralkodni nem tudtak és személyes szenvedélyüknek szabad folyást engedve veszélyeztették azt a szent eszmét, melynek kiküzdése pártunk életcélját képezi.

Adja a magyarok istene, hogy a kilátásba helyezett egyesülés megtörténjék országgyűlési képviselőink akaratából, mert ha a Kossuth Ferenc által felállított másik alternativa következik be, és csupán a választók akaratából lesz helyreállítható a pártegység, nagyon tartunk tőle, hogy addig is, míg a választóknak döntő befolyása ez irányban érvényesülni hivatva lesz, az a szent zászló, melyet egy sirról emeltünk fel egy és fél év előtt, nagyon meg lesz tépve.

Szegény Bandi, mit véthetett ő az ég ellen, hogy őt nevezik ki a botváros, Szabadka főispánjává. A legszorgalmasabb, a legmunkabiróbb alispánok egyike. Mi csak azt a tanácsot adhatjuk neki, hogy huzzon pánccinget s vegyen két revolvért s úgy menjen Szabadkára, különben nem biztos az élete.

A vármegye főispánjának, Vojnits Pistának, már külön dolga lesz Zomborban. A szép asszony-lányok máris alig várják, mert messze földön nincs oly jó parthie.

Itt a Margithid pesti pesti oldalán, az Újvilág helyén épül amerikai gyorsasággal a vigszínház. A siker már előre biztosítva van; mert ahol ilyen négy ember, mint Keglevich István, Szécsi Ferenc, Váradi Antal, no meg Fekete Jóska összefognak, a nem sikerülni lehetetlen. Hát még Lánzy Iluska ha elkezd mint primadonna működni.

Drámaíróinkra úgy látszik hajnalodni kezd; a hajnalhasadást a millennium hozza meg. Herceg Ferenc és Dócy Lajos két ezer forintot kaptak, hogy egy-egy darabot írjanak. A tantiem persze hoz még vagy kétszer annyit. Drámaíróink tehát éhen egyelőre nem halnak.

A fővárosi előkelő körökben sokat beszélnek Hubert tábornok esetéről. A dolog elég érdekes, hogy mi is foglalkozunk vele, még pedig egy kissé behahatódobban. Szemnecz Emil, midőn őt az esküdtszék elítélte királysértés miatt, mint a 18-ik honvéd gyalog ezred tartalékos hadnagya, maga ellen kérte a becsület ügyi eljárás megindítását.

Lobkovitz herceg Pécsétt.

Pécs, 1895. július 1.

Lobkovitz Rezső herceg, a IV-dik hadtest parancsnoka, tegnap este a gyorsvonattal Budapestről Pécsre érkezett, hogy megtartsa többesör elhalaastott szemléjét a Pécsétt állomásos 44. és 52. gyalogezredek zászlóaljai fölött.

A hadtestparancsnokot a vasutállomásnál az összes törzsisztek és kapitányok, élőkön Iwinger ezredessel, testületileg fogadták, asután a „Hajó” szállodába hajtottak, a hol a hadtestparancsnok itt időzése alatt megszállott. A „Hajó” ban este vacsorára gyűltek össze nemcsak a két gyalogezred magasabb rangu tisztjei, hanem az itt időző más ezredbeli tábornokok és törzsisztek is.

Ma kora reggel már talpon volt Pécs valamennyi bakája. Vadonat új ruhába bujt valamennyi, ragyogtak a szíjak, mint az esthajnali csillag, össesvágódtak a bakkancsok sarkai, mint a parancsolat. . . Ujdonat új bakkancsok, országút pora még nem érte, sűrűsbe nem festette, csak ma legeslegelőször. Még a negyven szög is csak úgy ragyog a talpában, de bizony akadjon meg rajtuk a hadtestparancsnok szeme!

Öt órakor reggel dörgött, dübörgött a „Krajcárkaszárnya” porondja a kivonuló zászadok léptei alatt. Tisztek sűrűnek-forognak mindenütt, lelőgő sárga szolgálati övük csak úgy röpül utánuk. Itt is parancs, ott is parancs, még egy pár kommandó, s jöhet az őrnagy ur, jöhet az ezredes ur, beszédheti a rapportot.

Jöttek is csakhamar, de megjött az 52-ik ezred zászlóalja is, s most mind a három zászlóalj a 44-ik ezred muzsikája mellett vonult ki a gyakorló-térre.

A nap már reggel is kegyetlenül melegen tűzött le a sik gyakorló-térre, s a bakák már akkor kezdtek a káromkodást, mikor a nap még csak egy kedveskedésből mosolygott le rájuk. Hát még mi lesz akkor, ha majd ugy dél felé szenvedélyesen átölelgeti tüzes karjaival a derék bakákat! Akkor fognak még csak cifra miatyánkot mondani.

Fél hétkor jelenti a kürtös, hogy egy nagy ur jön. Jött Rózsa generális a honvéd ezredessel. Már messziről hadonászott a kezével, hogy ne rendezzenek neki semmi bolond szalutálást, astán jó magyar akcentussal kedélyesen német szóval üdvözölte a tiszteket:

— Jó reggelt urak! gyalázatos meleg van.

Azzal leszállt a lováról s átült a tartalék lovára, s emezt pedig megjáratta kissé a gyalogosok frontja előtt. A tábornok mosolyogva szólt a körülállókhoz:

— Nincs szokva ez a bolond ló az efféle szinjátékhöz. Egy kicsit szoktatnom kell hozzá.

Egyszerre fölhasant a hármás „vigyázz!” kürtszó, s nyomban utána a mars taktus, vagyis jött

A becsület ügyi bizottság elnöke Hubert tábornok volt, mint dandár parancsnok.

A tábornokot egy püspök, egy az udvarhos közel álló magas hivatalnok s egy igen befolyásos arisztokrata igyekeztek kapacitálni, hogy Szemnecz nem követett el inkriminált cikke megírásánál királysértést.

A tábornok engedett s sorba kapacitálta a tiszteket, mert az udvarnak vélt ez által szolgálatot tenni.

Szemnecz mint jeles szónok, maga jelent meg Székesfehérvárott, a hol a tiszti gyűlésen pompás beszédben kimutatta ártatlanságát. Bebizonyította, hogy ő voltaképen politikai intriguák áldozata.

A tisztek hittek neki s fölmentették. Hogy azután mi történt, midannyian tudjuk. Hubert tábornok szerencséje, hogy nyugdíjaztatása révén menekült ki a csávából.

Azokról a szegény huszárokról akarok még néhány sorban megemlékezni. A nagyközönség megnyugtatóására irhatjuk, hogy komolyabb bántódásuk nem lesz, mert Dioszeghi őrmester brutalitásáról volt híres.

A közhuszárokat, mérvadó katonai fölfogások szerint, legföljebb néhány évre ítélhetik el.

Legközelebb egy érdekes hasonló esetet fogok leírni, a mely 1880-ban történt, egyik közös hadseregbeli huszár ezrednél.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Fővárosi levél.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

— Hogy néz ki Budapest. Két új főispán. Vig színház. Szerencsés drámai írók. Hogy ment el Hubert tábornok. Galiciai huszárok. —

Imádott hazánk ifju fővárosának ugyan furcsa képe van: úgy néz ki, mint egy óriási vakondok túsra. Uralkodó nyelv a tót. Felső Magyarország tótjai ide jöttek nyaralni. A ki tótjainkat tanulmányozni akarja, az jöjjön Budapestre, sok érdekes dolgot fog itt e magyar kuliaktól látni.

Jámbor vidéki emberbarátainknak csak azt a tanácsot adhatjuk, hogy ne jöjjenek a fővárosba; mert ha lábaikat a gidres gödrös utcákba össze nem törlik, a tótok csakányainak engedő téglatörmelékek zuhanásainak esnek okvetlenül áldozatul. Mi fővárosiak, a kiket hivatásunk kénytelen-kelletlen itt tart, mielőtt az utcára megyünk, életünket biztosítjuk olyképen, hogy ki sem mozdulunk szobáinkból.

A szomszédos Bács megyének két új főispánja lesz már a napokban: az egyik Vojnits Pista, a kit Pécsétt még jogász korából oly jó ismernek önök és a szép asszonyok; a másik meg Schmausz Bandi.

a hadtestparancsnok. Két fekete paripa által vont fogat fordult be a gyakorlótérre, mely csakhamar megállott a kiszállott belőle Lobkovits herceg szárnysegédével és a vészkari főnökkel. Iwinger ezredes tisztelettel vendéget, a debosok, a kürtösök a Generálmarschot verik és fújják, a senekar pedig lassu tempóban rákendi a magyar fülnek nem valami kellemes „Gott erhalte“-t.

As ezredes eléje vágat a hadtestparancsnoknak a kardjával mélyen szalutálva adja be a rapportot.

Lobkovits herceg gyalog végig megy az egész homlokzat előtt, a zászlóaljok egymásután tisztelegnek, barátságosan üdvözlő a balszáron álló Róza tábornokot, aztán megkezdődik a szemle. Legelőször is a rangban legidősebb Bouchy kapitánynak, a 44-ik esred 11-ik százada parancsnokának legénysegét vizsgálja meg a hadtestparancsnok. Gyors egy másutánban adja ki parancsait, a kapitány nagy precizitással teljesíti, s a fiuk ugyancsak rakják a lábukat, mert hát nem akarnak esélyt hozni a jó kapitány ur fejére. Nem is hostak, meg is mondta a hadtestparancsnok, hogy a század kitűnően ki van képezve, csak tovább is így.

Utána Siegler kapitány százada következett. A hadtestparancsnok már az első mosdulatnál helyeslőleg bólintgatott a fejével, utóbb pedig hangosan oda kiáltotta a kapitánynak:

— Kapitány ur, igen nagyon meg vagyok elégedve!

Igy következtek egymásután a többi századok is a végül az egész esred elfeledt a hadtestparancsnok előtt.

Ekkor a hadtestparancsnok maga köré gyűjtötte a 44. esred összes tisztjeit, a kik élükön az ezredessel, továbbá Fedor és Cswian őrnagyokkal, lebecsült karddal állottak előtte.

Lobkovits herceg a következő beszédet intéste hozzájuk.

„Uraim! Amit ma produkáltak előttem, abból meggyőződtem, hogy ez az esred a legnagyobb buzgalommal teljesíti kötelességét. A téli időt jól felhasználták, a legénységet minden irányban kiképezték, maguk a parancsnokok is gyorsan feltalálják magukat. Fogadják elismerésemet, és dicsőretemet a jól végzett munkáért.

Csak még arra kérem az urakat, hogy ebben az irányban tovább haladjanak, s a hátra lévő időben pótolják azt, amit még e rövid idő alatt nem lehetett elérni. Mégogysser köszönöm és fogadják elismerésemet.“

Azzal a hadtestparancsnok szalutált, a kardok tisztelegve villantak meg a levegőben, s az Albrecht bakák vigan, muszika szó mellett vonultak be a kaszárnyába. Tízegy óra elmúlt mire oda értek, kint a gyakorlótéren pedig Lobkovits herceg az 52 es bakákat vette vizsgálat alá.

Délben a herceg a tiszti kasszinóban ebédel, délután pedig a kaszárnyákat vizsgálta meg, s ott volt a katonai céllovászatnál is.

Mindeneknél azonban sokkal fontosabb az a somogyi fiakra, hogy ma és holnap dupla menázi jár ki nekik: dupla supa, dupla hús, dupla csusza és asimpla bor.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A gouvernante.

— O' Monroy Richard. —

Róbert kamasszodni kezdett. Már hetedik évét töltötte be és D'Esperval ezredparancsnok, ki két éve özvegy volt, a szolgálata nagyon is befogta, napról-napra kevesebbnek találta azt az egy órai időt, mit fia oktatására fordíthatott. Ezen segíteni kellett, Róbertnek gouvernantot kellett fogadni, aki nevelését majd tökéletesen végezheti s szellemi fejlődése fölött örökösdhetik mindaddig, amíg testileg is annyira megerősödik, hogy az iskolába járhat.

D'Esperval öreg nénjéhez fordult tanácsért. Champarel marquis erre a következőket válaszolta:

„Kedves öcsém!

Mindig kényes dolog egy legényembernek, vagy özvegynek nevelőnőt fogadni a házába. Én két hölgyet küldök hozzád, kiket a legmelegebben ajánlotak neked, nevük: Ozy Jeanne és Brachard Virginia. Az egyik meglehetősen időseknek néz ki, hogy melyik, azt nem tudom. Kissé összezevartam már őket az emlékezetemben No de te személyesen választhatsz közülük s reményem, hogy választásod szerencsés lesz. Szívvelyes üdvözléssel

szertető nénéd.“

Alig hogy hazaérkezett a parancsnok a hadgyakorlatról, azonnal leült és találmra irt az egyik hölgynek. Röviddel ezután, épen mikor a rapportról tért vissza s vetkőzni kezdett, titokzatos mosolylyal állított be szolgálja, jelentve, hogy Ozy Jeanne kisasszony óhajta beszélni vele.

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 1

— (Személyi hír.) Blaskovich István a pécsi kir. itélőtábla elnöke szünidejét megkezdvén, vasárnap bucsuzott a kir. itélőtábla biráitól és ma, azaz hétfőn, hosszabb tartózkodásra Gasteinba utazott.

— (Tűzoltó majális.) Az idei majálisoknak méltó befejezése volt a tegnapi tartott „Tűzoltó mulatság.“ Már az idő is oly kedvező volt, hogy szebbet, jobbat imádkozni sem lehetett volna. Délután fél 3 órakor történt a kivonulás a Széchenyi térről, honnan azután seneszó mellett, Reeh főparancsnok vezetése alatt példás rendben haladt a tűzoltóság „Abbáziába.“ Pazar díszítés, lampionok, szölgalyak, zászlók mind az ünnepély fényéhez járultak, hozzá még természetesen első sorban, a virágot sorajegyet áruló szépek, és az aranyzsinoros tűzoltók egy harmonikus, a tűzoltók évkönyvében örökké emlékeztető képet alkottak. Cigányzene, majd a „Daloskőr“ fel-fel ujló szebbnél-szebb dalai, a léghajók felbocsátása szórakoztatta délután a közönséget, mire ugy 8 óra felé kezdetét vette a sorshuzás. Nehány száz, igen szép és értékes dolog képeste a nyereményeket, melyek legnagyobb része a jótékony célra díjmentesen adatott a rendező bizottságnak. A nyeremény tárgyak sorszáma szerint adatnak az egyes nyerőknek, ugy történt aztán, hogy néhány nő abonens kártyát nyert 10 borotválásra. Mikor az utolsó tárgyat is átadták, már sötét, de csillagokkal pitykézett lepel borította az eget. A sürgő forgó tűzoltó sereg ekkor egy újabb dologgal szórakoztatta a publikumot. Szemképrázatót, tündéri fény borította „Abbáziát“, gyönyörű tűzijáték, mely, e téren ritkítja pártját. Ezalatt teljesen beállott az est, s a fiatalok táncra perdült s mulatott a hajnali órákig. Az elismerés különösen Reeh György főparancsnokot, Selényi Antal és Rueprecht Nándor alparancsnokokat illeti, kik igazán fáradhatlan buzgalommal s utánjárással arra igyekeztek hatni, hogy a majális jól, élvezetesen sikerüljön, mi, hogy sikerült is, azt hisszük e sorok eléggé mutatják. Elismerés illeti még Resch Lajos vendéglőt is, ki az ezrekre menő vendégsereget gyors kiszolgálással, jó ételek s italokkal fogadta.

— (Hymen a művészek közt.) Még a bohémek illúzióval szaturált tarka világába is belépődik néhanapján az a bájosképző varázsló, ki állítólag rózsaláncok fűzi az Ámor istenke által sziven talált szerelmes legényeket-lányokat. Legutóbb is egy fiatal, tehetséges fővárosi festő esett „aldozatul“ a rózsaláncoknak. Molnár Árpád kir. operaházi jelmezképfestő jegyezte el magának Háber Irénke kisasszonyt Budapestről. Molnár nem sokára műveiből is meg fogja közönségünk ismerni, mert ő az egyik, ki Bérczy Akvarellek című kötetéhez illusztrációkat fog készíteni.

— (A dunántúli dalosszövetség találkozója) volt mult hó 29. és 30 án Győrött. Képviselet a szombathelyi, soproni, komáromi, budapesti, pinkafői, kismartoni és sárvári dalosegyesületek. A „Pécsi dalárda“ küldöttsége elsőnek érkezett Győrbe, kiket is, jóllehet a versenyben nem vettek részt a legnagyobb készséggel fogadtak a vendégszerető győriek. Az ünnepély ismerkedési estélylyel vette kezdetét, melyet a „Lövész“ egyesület helyiségeiben tartottak meg, majd az estély előtt felváltva egyes

— Nos, itt van a gouvernante! — kiáltott föl az ezredes.

Vajjon fiatal-e, vagy öreg? Kétségkívül rut, fakó ruhát visel, kopott fekete keztyűket és pápaszemet az orrán. Mintha már magam előtt látnám — így morfondírozott s e közben gyorsan felöltötte kabátját s a fogadóterembe sietett.

Egy fiatal, 24 évesnek látszó leány emelkedett föl ülőhelyéről, mikor a parancsnok belépett. Nagyon egyszerűen volt öltözködve, de kifogastalanul. Sötét kék szövetruha fődte karcsu termetét. Virággal díszített kicsi kalapja sűrű aranyzöld hajzatot fődött, mely ugy fényelt finom feje körül, mint a glória. Ozy Jeanne sápadt volt. Nagyon szeliden nézett ki. Egy pár nagy, mélységes szem élénkítette színtelen vonásait és hosszú selymes pillái, mint valami titkos fátlyol ugy borultak leütött szeméi elé, mikor D'Esperval csodálkozó tekintete reá meredt.

Ezer ördög, ez aztán szép! — így gondolkodott az ezredes, mikor a leány a csizmás és fegyveres dragonyos hirtelen beléptére elpirult.

— Ozy kisasszony, nemde? Champarel asszony ajánlottja?

— Igen, uram.

— Nos, csak foglaljon helyet és beszéljünk meg a dolgot. Némém sok jót irt ónról. Foglalkozott ön már neveléssel?

— Oklevelemet és bizonyítványaimat átadhatom.

— Az több is a kelleténél olyan apró gyerekek szemben, mint az én Robert fiam. Ő írni, olvasni és számolni tud egy kicsit. Ez az egész, ma-

darabokat énekeltek a dalárdák. Vasárnap reggeli 8 órakor a sétatéri kioszkban találkoztak az egyesület tagjai, majd a színház-épületbe mentek összejárára, ezután a megyeház termében Laszberg gróf elnöklése alatt közgyűlés tartatott, mely után disz ebéd következett. Délután 6 órakor a 19. gyalogezred zenekara sétazenét adott, mely után a hangversenyre gyülekeztek. Mint értesülünk a hangverseny feletle kitűnően sikerült.

— (Jóhiszemű tolvaj.) Mit tess az, ha a falusi ember gyermekét alig 4—5 éves korától már a gyepre küldi, hogy ott a nyáját legeltesse. Embert hetekig nem lát, olvasni, írni nem tud, egyáltalában a műveltség legkisebb fokát sem éri el, mi azután okozója annak is, hogy az „enyém-tied“ fogalmával sincs tisztában. Kántor Péter 15 éves bojtár gyerek mult év december havában behatolt Simon András rádi gazda szőléjébe, s onnan több ruhaneműt, s több kosár szőlőt elemelt. A kir. törvényszék figyelembe véve az említett körülményeket, jóhiszeműnek vette a lopást, s Kántor Pétert a vád alól felmentette.

— (Felakasztotta magát.) Böröcz Róza, hosszuhetényi lakos, 70 éves agaszú — mint ottani levelezőnk írja — június hó 27-én, pénteken, délutáni fél három órakor a kis-kénesi dűlőben levő kis tölgyfára felakasztotta magát. Tettének okát a falubeliek nem is sjtik.

— (Halálosás.) Elverson Nándor, a Schaumburg-Lippe hercegi uradalom bérlője, hosszas szenvedés után meghalt Karancson 61 éves korában. Temetése ma délután ment végbe ugyancsak Karancson, melyet a pécsi „Kegyelet“ intézet rendezett. Igen sok szép koszoru borította a koporsót, legtöbbször a Nowotarsky pécsi cég készítménye volt. — Szemák Antal, a pécsi realiskolának évek óta betegeskedő tanára ma déli egy órakor meghalt 42 éves korában. Temetése t. hó 3-án d. u. 6 órakor lesz a megye-utcai 11. sz. gyászházból. Az elhunyt tudományos készségű jeles pedagógus volt, ki — míg egészsége engedte — egyik kiváló tagja volt a pécsi főreáliskola tanártestületének. Családján kívül testvére, Szemák István fővárosi tanár gyászolja.

— (Apostolok oszlása.) Péter és Pál napja egyszerűs mind a bizonyítványok kiosztásának a napja. Az összes pécsi tanintézetekben szombaton osztották ki a bizonyítványokat és az idén jó vastag értesítőket, azután a tanulókat buzdító és intő szavak kíséretében haza bocsátották — vakációzni. Volt nagy élénkség az iskola épületek körül, de a szállodákban és vendéglőkben is; mert legtöbb vidéki apa maga jött be a kis kedvencért, a ki most jó bizonyítványt nyalt örvendeztetette meg őt, valamint a rég látott gyermekét repeső szívvel váró mamát. A vasutvonások minden irányban szállították a derült arc, felegő gyermekcsoportot, itthon alig maradt fele. A hangos zajt a csend váltotta fel a Mussák csarnokában, hogy pár hét múlva a nagy takarítás munkája vegye ott kezdetét. A tanárok is mennek a jól megérdemelt üdülés tanyája felé, fűrdőre, falura, a fenyvesek közé, s mire beköszönt a szeptember, tanár és tanítvány örömmel folytatja ott, a hol elhagyta — munkát. Hiába, realis korban élünk, korán kell megszokni a munkát. Lám mily jó annak a gyermeknek, a ki jól tanult: becőzik, kényeztetik hozzátartozói, míg a bukott diákot el se viszik. No de most ne beszéljünk e sötét képről.

gam tanítottam rá. A katonai szolgálat nagyon igénybe vesz, nem értem rá többre. De a fiu nagyon engedelmes és jóindulatu s ez megkönnyíti önnek a kezdetet. Mikor adhatná a leckeórát?

— Amikor ön óhajta. Válaszsa azt az időt, mely önnek a legkellemesebb.

— Hogyan, ön másutt nem tanít?

— Bizonyára, azaz hogy nem, — felelte a leány zavarral. — Három növendékem volt, akik most még iskolába járnak s így most nincs teendőm. Anyám öreg és némi kényelemhez van szokva, amit nem vonhatok meg tőle. Csak én vagyok a támasza. Ő megértheti, hogy nem lesznek nagy igényeim.

— Kisasszony, — vágott közbe élénken D'Esperval, — a pénzkérdés egyáltalán nem játszik szerepet közöttünk.

Ezek az erőteljes szavak magát az ezredeset megijesztették. Ugy hangzottak, mint egy önkéntelen vallomás. Az a varázs, mely a leány minden pillanatán után hovatovább erőt vett rajta, egyre fokozódott.

— No de most ismerkedjék meg Róberttel — így szólt az ezredes.

Csöngtetett s a dada behozta a kis fiut egy keretjéből kilépett Velasquez. A gyermek hosszú szőke fűrtjei egy drága csipkével díszített fekete bársony-kabátkára omlottak alá. Róbert mosolygva de kissé dacosan állva maradt az ajtóban. De csak egy szempillantásra, mert a másik percben összeveté kacsóival így kiáltott föl:

— Papa, papa, milyen kedves szeméi vannak az új kisasszonynak! Láttad a szeméit?

És Jeannehoz sietve, friss ajkait csókra nyu-

— **(Nem kell ez a tanító!)** hangoztatta folyton Hárásági József hosszuhetényi lakos, s hogy bebizonyítsa, hogy csakugyan nincs inyére ez a szerinte „jött-ment“ ember, csinált olyan botrányt, melynek most a levét irthatja. Folyó a évi február hó 3-án történt Hosszu-Hetényben a egymise alatt, hogy Hárásági József Bóc Ernőt, ki a kóruson az orgonát nyomta, hosszas vita után onnan ellökte, úgy hogy az orgona elakadt. Mikor a templomból kivették, a kérdőre vonták, miért tette ezt, egész őszintén kivallotta, hogy csupán azért, mert neki nem kell ez a tanító. A kir. törvényszék a templomban okozott botrányért 1 havi fogsárra, s 10 frt pénzbüntetésre ítélte Hárásági Józsefet, ki azonban, valamint a kir. ügyész is felebbezést jelentettek be.

— **(Öröm a vasutasoknak.)** Ujágoltuk már, hogy a magyar államvasutak igazgatósága tervbe vette tisztviselői fizetésének javítását, illetőleg rendezését. Ez a léptéke szándék most már a kivétel stádiumába lépett és ha valóban akadályok nem lépnek közbe, az új rend már január elsején életbe lép. Ugy értesültünk, hogy már a propositiók megtörténtek s csak a miniszter végleges jóváhagyása van hátra. A részletekre vonatkozólag annyi szivárgott ki, hogy a fizetés-rendezés előnyeiben a VI., V., IV. rangsorozatba tartozó tisztviselők fognak részesülni. Ezeknek fizetése most 600 frttól egész 1300 frtig változik. Új évtől fogva a páratlan számú összeget törölnék, úgy nem lennének többé 700, 900, 1100 és 1300 forintos fizetések, hanem ezek helyett 800, 1000, 1200 és 1400 forintos javadalmazások. E fizetés-meléken kívül még különös figyelmet érdemel, hogy ezentul majd az a tisztviselő, ki 5 évlen belül nem lépett elő, kérheti előléptetését, s az előléptetés, figyelmű eseteket kivéve, meg is adandó neki. A lakbért is rendezik. Az eddigi 300, 350 és 400 forintos lakberek helyett 400 és 500 forintos lakberek lesznek. A főhivatalnokok is kapnak valami új, még pedig: titulusokat. A ki eddig főellenőr volt vagy felügyelő, ezentul a vasuti tanácsos címet fogja viselni, főfelügyelők pedig a vasuti tanácsosi címet kapják.

— **(A szigetvári önkéntes tűzoltó-egylet)** saját pénztára gyarapítására július 14 én vasarnap, a becefai községi erdőben nyári mulatságot rendez. Belépti-díj: 1 kor., pártoló tagoknak 30 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlaplilag nyugtáztatnak. Jó ételekről és italokról gondoskodva leend. Kezdeté délután 2 órakor. Kellemetlen idő esetén a mulatság július 21 én fog megtartatni. A mulatságon három zenekar fog közreműködni. Műsor: 1. Megelőző este 9 órakor a tűzoltóság kivonulása mellett, a Zrínyi szobor előtt térszene. 2. Reggel öt órakor riadó. 3. Tíz órakor a működő tagok kivonulása az erdőbe. Látványosságok: 1. Számárfuttatás. 2. Kakas ütés. 3. Lepény versenyevés. 4. 1 amerikai bárány és egy meglepő tárgy kísorsolása. 5. Este előképek, a tűzoltók diszfelvonulása görög tűz mellett.

— **(Kendergyár Barcstelepen.)** Megirtuk nemrégiben, hogy a „Berg Noeveman & Co“ angol cég Barcstelepen egy nagyobb szabású kender feldolgozó gyárat szándékozik építeni, mért is a termelő, illetve feldolgozó kender biztosítása céljából több földbirtokos- és bérlővel lépett érintkezésbe és tudomásunk szerint megállapodásra is jutottak; mert — mint barcsi levelezőnk írja, — a nevezett cég július elején az építkezési munkálatokat meg-

totta, mialatt a leány zavarában égő arcát a gyermek sűrű fürtjeibe rejtette. Csönd támadt.

Csak a papir lapozását lehetett hallani, mert Jeanne Róbert hosszú betűit nézegette, D'Esperval ijedten vette észre, hogy a leány nagyon is tetszik.

Dacára annak, hogy még csak harmincas évek végét járta, háza már mintegy négy év óta valóságos kolostor volt. Rokonain kívül egyetlen asszony se lépte át azóta küszöbét. Csak bajtársait fogadta házában. Róbertnek tökéletesen tiszta légkörben kellett felnőnie. És most a sors azt akarta, hogy egy ily rendkívül bájos lényt vegyen a házához. Miatta szentnek kell a leánynak maradnia, már csak azért is, mert fiát neveli. De bir-e majd mindvégig uralni magán? Tud-e fiatal és forró szívének parancsolni. A mindennapos találkozások a kikerülhetetlen beszélgetések fia előrehaladásáról, a közös étkezések, — mindmegannyi vessély magvát rejtegették. És közös gondjuk és aggodalmuk azért a kedves gyermekért, nem ebben rejlett a legnagyobb veszély? Már is mintha világosabbak, derültebbek lettek volna a komor szobák, melyek egyikében az elhunyt asszony arcképe függött. Mintha fény sugar kelve a kecses női térmetből, mely mindent bearanyoz és fiatalságot és ingerlő szerelmet sugároz — — —

Rövid pár perc alatt tisztában volt azon küzdelmekkel az ezredes, mikkel szembezállania kellene. Mikor a leány az irkák figyelmes áttekintése után főnézett, pillantásuk találkozott. D'Esperval úgy elmélyedt a szemekben, mik a gyermekét is meghódították, mintha a titokzatos tengerbe nézne, hol hajó-

kezdi. A közelmúlt napokban járt Barcstelepen a nevezett angol cég képviselője, hogy a kendergyár építésére alkalmas helyet kiválassza. A felállítandó gyár a sertészialó telep szomszédságában fog építetni, még pedig az építő cég által előadott terv szerint. nagy kiterjedésű szárító épületekkel ellátva. A gyár csupán a nyers, illetve a termelő által nyers állapotban beszállított kender fonó-anyaggá dolgozza föl, és ilyen állapotban szállítja Fiumébe és Pólába, a hol aztán belőle hajókötöleket és hajóponyvákat készítenek. Hogy mennyi munkást fog a gyár állandóan foglalkoztatni, azt a beszállított nyersanyagtól tessék függővé. Hogy a gyár felállításával Barcs és vidéke mennyit nyer, azt a jövő fényesen fogja igazolni. Míg a földműves, ha búzát vet földjébe, a mai alacsony gabona árak mellett ugyasólván csak pénzért pénzt cserél, addig kenderrel bevetve egy katasteri hold átlag 40—45 métermáza kender terem, a mit a gyár itt járt képviselője által kötött szerződésnek szerint mért mázánként 2 frt 40 krajtával vesz át a jövő esztendőben már üzemből levő gyár.

— **(Általános sztrájk a milleniumra.)** A külföldről importált esocialdemokrata eszmék az utóbbi években elég sajnós gyümölcseit érlelték meg az elégedetlenségnek, a fölforgatás vágyának és a mások javaiban dúsakáni kívánó elhetetlenségnek. Ma már van Magyarországon is socialdemokrata-párt s ez egyre nagyobb tért hódít. egyre veszedelmesebben fejlődik nagygyá. Ez a párt most nagy dolgon töri a fejét. 1896. május elsejére ki akarja mondani az általános sztrájkot. Titokban, minden szakma munkásai körében erősen agítálnak a socialista vezetők, hogy az eszmének minél több hívet szerzenek. De nemcsak a munkásoknak akarják a sztrájkot megnyerni, hanem az állami és városi szolgákat és a vasuti alkalmazottakat is. Most már itt az utolsó alkalom, hogy a hatalom meghiusítsa a fölforgatókat terveit, mert ha már egyszer szervezkedtek, nincs az az erő, amely újból normális viszonyokat tudjon teremteni.

— **(Találtatott)** 2 darab „Adóselvél.“ Egyik 80, másik 20 frtról szól. Tulajdonosa átveheti Arnold János urnál, Alsó-Puturuk utca 2. szám, Sirisakaféle házban.

Művészet, irodalom.

Az Athenaeum r. társulat kiadásában megjelenő, „A magyar nemzet története“ című tíz kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) 28. 29. és 30. füzeté most került könyvpiacra. Ezekben a füzetekben befejezést nyer a második kötet második könyve, mely Kálmán király és Álmos herceg, valamint a kereszties hadjáratok, Horvátország és Dalmácia meghódítása, az orosz hadjárat, a világi törvényhozás, az egyházi törvényhozás, végül Kálmán király családi viszonyai és Álmosval való küzdelmeinek történetét foglalja magában. Nyomban megkezdődik a harmadik könyv, melynek főcíme: A görög befolyás kora. A kitűnő szerző, dr. Marcali Henrik egyetemi professzor erre a korszakra vonatkozólag is számos történeti adatot hoz fel, a melyek eddig ismeretlenek voltak. Általában oly bőven írja le eseket a Kálmán király alatt történeteket, miként előtte még egyetlen történetíró sem. A bemutatott műmellékletek és az a számos szövegkép, melyekből majdnem minden egyes lapra kerül egy egy, a jeles történetíró szakadatlan

törtést szenved a kötelességérzete, lelkiismerete és becsülete menthetetlenül bele vész.

— Kisasszony, — így szólt nyersen, — bocsásson meg, ha önnek fájdalmat okozok. Az, amit mondani fogok, ne bántsa meg. Végtelenül sajnálom. de errett megfontolás után belátom, — egy szóval, — ön nem léphet be hozzám.

Jeanne mereven rászögezte szemét. Hirtelen meg sem értette ezt a váratlan fordulatot.

D'Esperval látható erőlkedéssel folytatta:

— Értse meg a dolgot kisasszony. Ha e házban egy nő, egy anya volna, boldognak érezném magamat, hogy fiam nevelését önre bízhatnám s önnek otthont adhatnék. De én özvegy vagyok, én itt egészen egyedül lakom s erre szigorúan vigyázok is. Róbert az ön kezei közt kitűnő helyen lenne. Erről erősen meg vagyok győződve. De az ön fiatalága, az ön egész lényé nem alkalmas erre az állásra, legalább az ön házamban nem!

A fiatal leány fölkel. Még sápadtabb volt, mint azelőtt. Megcsókoita a fücska szőke fürtjeit, aki belékapaszkodott és erővel ott akarta fogni, minden szó, minden hang nélkül könnyedén meghajlott.

Már nem először mondták neki ezt.

De mikor csöndesen behusta maga után az ajtót s ott állt a kapuban, egyedül, — akkor megérett szemeiből a forró könnyzár — — —

— És most, — így szólt magához D'Esperval, aki kövér izzadságcsöppeket törült le homlokáról a kemény lelki tusa után, — és most írjunk a másiknak: a vénnek!

kutatásainak gazdag eredményéről tessék tanuságot. A 28. füzethez műmellékletül van csatolva Székely Bertalan festőművészünk nagyszabású képe: „I. Endre király koronázásának“ pompás fénynyomata, melynek eredetije a pécsi székesegyhás Szent Mór kápolnája falát ékesíti. Ezen kívül Kimmach László rajzában be van mutatva a történelmi nevezetességű „Körösszeg“ látkepe. A hazai jogias közéletet kétségkívül érdekelni fogja a 29 fűzet fényes kivitelű műmelléklete, mely „II. Endre arany-bullája“ lecsúngó arany pecsétjének hasonmását tünteti fel, a Kállay család levéltárában levő eredeti példányról véve. Ennek a fűzetnek mások műmelléklete szintén közelebből érdekel bennünket, amennyiben uralkodóházunk első ősnének, Habsburg Rudolfnak saját kerbeli arcképe, mely az ambrasi képgyűjtemény eredetije után készült nagy hűséggel előállítva. A 30. fűzet mellékletei is fényeseknek mondhatók. Egyes fűzet ára 30 kr. Előfűzetés negyedévre (12 fűzet) 3 frt 60 kr. félv. (24 fűzet) 7 frt 20 kr. Az előfűzetők minden szombaton kapnak egy fűzetet.

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből megjelent a 34-ik fűzet. Három tanulmány van benne: Vadnay Károly „A forradalom költészetéről“ (befejezve), Szilágyi Sándor „A forradalom után“ és Zichy Antalé „Deák Ferenc mint író“ cím alatt. Mind a három dolgozat egy-egy érdekes memoire-részlet, a szerzőknek saját külföldi emlékeztetéseiből, tapasztalásaikból merítve, renki kívül érdekes és sok ismeretlen részlettel, s assal a kövvelenséggel írva, mely a saját emlékek előadását e tollu íróknál kötszeresen vonzóvá teszi. A szöveget számos illusztráció kíséri: Petőfi ércszobra, Bem arcképe (Petőfítől), a budai honvédszobor, az Uj-épület régi képe, Nagy Ignác arcképe, két szép forradalmi vonatkozású allegorikus kép, Deák szülőháza, három arcképe, Pusztai Szent László, Deák kérésata, mauoleuma, ércszobra és mueseim címere; külön mellékletül, ércszobra a mueseim elötte; „János vitéz“ első illusztrációi és Arany verses levele Petőfihöz. A két év óta folyó díszes vállalatból még két fűzet fog megjelenni, aztán két kötetben együtt is kapható lesz.

TÁVIRATOK.

— **A királyi pár utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma nyári tartózkodásra Ischlbe utazott; a királynét is mára várják Bártfára, a hol az egész nyarat tölteni fogja.

— **Ki a nyertes?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Dunagőzhajózási sorsjegyek mai húzásánál a főnyereményt az **57.681** szám nyerte.

— **Az 1870-ik háboru évfordulója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A porosz-francia háboru 25-ik évfordulója alkalmából a bajor regens herceg a müncheni veterán egyesületnek zászlót ajándékozott. A zászló szenteléshez mintegy 400 különféle egyesület vonult ki a Lajos templom elé. Ott voltak Lipót és Arnulf hercegek és az összes miniszterek.

— **Párosviaskodás miniszter és képviselő között.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mirmaux francia képviselő párbajt vívott Gadeau miniszterrel. Az előbbi karján súlyosan megsebesült.

— **Orgasza droguista.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Detsinyi Frigyes általános ismert droguistát, kinek a Furdó utcában és Károly-köruton voltak nagy üzletei, a fővárosi rendőrség ma reggel orgazdaság miatt letartóztatta. Detsinyi ugyanis a Strobenz-féle vegyiszer-gyár Szekeres nevű egyik hivatalnokával évek óta összejátszott, és ennek útján lopott portékával kereskedett. A Strobenz-gyár mintegy 20.000 frttal van megkárosítva. A lopott árak nagy részét megtalálták Detsinyi boltjában és raktáráiban. Az eset óriási szenzációt keltett a fővárosban.

— **Olasz hajóraj angol viseken.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kieli ünnepegekről visszatérő olasz hajóraj f. hó 9-én meglátogatja a portsmouthi hadi kikötőt. A hajórajon levő génuai herceg tiszteletére fényes bankett, kerti ünnepege, kilivágítás lesz. A polgárság is rendez lakomát, melynek végeztével a walesi herceg megszemléli az egyesült hajóhadat. Az olasz hajóraj vasárnap indul haza.

— **Oszták-magyar hadihajók Angliában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az oszták-magyar hajóraj tisztjei tegnap

a devonporti kikötőraktárt nem lelték meg, a hová vacsorára voltak hivatalosak. Az angol tengerész-tisztek kaszinójában Clarke ezredes felköszöntötte Ferenc József királyt és Viktória királynőt.

— **Kolera.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy Kis-Ázsiában a kolera járványszerűleg fellépett. Junius hó utolsó hetében 852 megbetegedés történt 327 halálozással.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy házmester

kerestetik, **200 frt fizetéssel, szabad lakással,** óvadékképes előnyben részesül. Bővebbet a kiadóhivatalban.

696. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 19996/94. számú végzése által Taradgyia Józsefné végrehajtató javára Emberovits István és Emberovits Lukács ellen 228 forint tőke, ennek 1892 dik évi április hó 2. napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 101 forint 17 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 306 frtra becsült gazdasági-házi felszerelés és állatokból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 12129 sz. kiküldés rendelés folytán a helyszínén, vagyis **Pogányban** leendő eszközésére **1895-ik év július hó 11-ik napjának d. u. 4 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi június hó 24. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

KÖZPONTI KÁVÉHÁZ.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

központi kávéházat
SCHILLER JÓZSEF urtól átvettem és azt **július hó 1-én** megnyitottam.

Mindennemű bel- és külföldi hírlapok, új tekeasztalok s kitűnő italokról gondoskodtam, minthogy fő törekvésem oda irányul, hogy n. t. vendégeim igényeit minden tekintetben teljesen kielégítek.

Kérem a n. é. közönség becses támogatását s maradtam kiváló tisztelettel

Grün József.

Hideg buffet.

A „Pilseni polgári sörgyár“ pécsi raktára.

Alulírott tisztelettel értesíti a n. t. közönséget, hogy

a Pilseni sör-raktár helyiségeit és csemege üzletét

építkezés következtében, a király-utcai Bazar-épület udvari helyiségébe helyezte át, a hol a polgári sörgyárból való pilseni sör — mint eddig — ezentul is kimérve és palackokban kifogástalan minőségben a n. t. sörfogyasztó közönségnek rendelkezésére áll. — A palackos helyben a házhoz szállítatik s vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Teljesen tisztelettel

NICK A. K.

csemege kereskedő, a pilseni polgári sörgyár képviselője Pécsen, király-utca, Bazar-épület udvarában.

Árverési hirdetmény.

Alulírott tömeggondnok ezennel közhírré teszi, miszerint közadós **Vajda József** csőd-tömegéhez tartozó és a csődleltár 47. t. a. felvett és **1500 frtra** becsült „Umrath“-féle **tíz (10) lóerejű locomobil;** nem különben a leltár 63. tételétől 69. tételig bezárólag és a 76. tételétől 107. tételig bezárólag felvett **különféle ingóságok, szobabutorok, hordók, stb.** a csőd választmány határozata folytán nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a helyszínén **Telegóron a Vajda-féle malomban** leendő eszközésére **1895. évi július hó 11-ik napjának d. e. 9 órája** kitűztetik, s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a tent elősorolt ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni mégis.

A csődleltár 47. t. a. felvett és 1500 frtra becsült Umrath-féle tíz lóerejű locomobilra különös feltételként a következők állapítatnak meg. A locomobilra árverezők bánatpénzül tartoznak 500 frtot készpénzben letenni, a vételár 2 egyenlő részletben lesz fizetendő, az 1-ső részlet nyomban az árveréskor, a 2-ik részlet és ennek 6% kamata az árverés napjától számított 15 nap alatt alulírott tömeggondnoknál fizetendő, mely összegbe a letett bánatpénz, beszámítatni és a locomobil kiadatni fog. — A mennyiben pedig vevő az árverési feltételeknek eleget nem tesz, a lefizetett részlet és bánatpénz elvesztése mellett, a gép újabb árverésen fog eladatni.

Kelt Pécsen, 1895. június 24-én.

Dr. Egry Béla
tömeggondnok.

HARKÁNYI GYÓGYFÜRDŐ

(MAGYARORSZÁG BARANYAVÁRMEGYE.)

Fürdőidény május 1-től szeptember 30-ig.

Az osztrák-magyar birodalomnak ezen vizgazdag, legmelegebb s legerősebb kénforrása a legsikeresebb gyógyeredmények által hírnevét már megállapította, a mit igazol az évről évre szaporodó vendégek száma.

Bérlője **Zsilinszky Lajos** előnyösen ismert pécsi szállodás, a ki a fürdővendégek követelményeinek minden tekintetben megfelel. — Továbbá a fürdőszálloda ujonnan és elegánsan butoroztatott be.

Az utazásra ajánlható Budapest-pécsi vasut, vagy Déli-vasut Budapesten Kanizsa-baresi vonala állomás: **Pécs;** alföldi vasut Eszéken át Villányig. Mohács-pécsi vasut, állomás: **Villány.**

Posta- és távirat-állomás.

Bővebb felvilágosítást a legnagyobb készséggel nyújt Dr. Heller József rendelő fürdő orvos s özy. Blümel Ferenczné bérlő.

Harkány, 1895. május hó.

A fürdő igazgatóság.